

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

ΚΑ'

ΙΑΗΣΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο για την αντί-ηλία που επικρατούσε μεταξὺ τοῦ στρατάρχου...

Τοῦ κάκου ὅμως ἡ Πομπαιδὸς προσπαθοῦσε νὰ τὸν διαβάλλῃ στὸ βασιλέα. Μιὰ μέρα ἔλεγε στὸ Λουδοβίκο 15ο, ὅτι ἐπρεπε ν' ἀπομακρύνῃ τὸ στρατάρχη ἀπ' τ' ἀνάκτορα, μὰ ἐκεῖνος τῆς ἀπάντησε:

— Δὲν τὸν ξέρεις καλὰ τὸ Ρισελιέ. "Ἄν τὸν διώξεις ἀπ' τὴν πόρτα, θὰ μῆ ἀπὸ τὴν καπνοδόχο...

Ἡ φράσις αὐτὴ τοῦ βασιλέως σχετιζόταν μ' ἕνα καινούργιο σκάνδαλο, ποὺ ὁ πενητάρης δούξ εἶχε δημιουργήσει πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ὁ κ. ντὲ λὰ Ποπελινιέρ, ἀμύητος κτηματίας, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ παίξῃ ρόλο Μαικίνα καὶ περιτοιχίζόταν πάντοτε ἀπὸ μετρίους καὶ κώλακες καλλιτέχνες, εἶχε παντρευτῆ, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μεγάλο δεσμό, κάποια δεσποινίδα Ντεζαίκ, ἐγγονὴ τοῦ συγγραφέως Ντανκούρ.

Ἡ νέα αὐτῆ, ἡ ὁποία ἦταν ὠραία καὶ χωριτωμένη, εἶχε κατορθώσει νὰ μῆ μέσα στοὺς ἀριστοκρατικούς κύκλους καὶ νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴ τοῦ Ρισελιέ. Τὸν τραβοῦσε μάλιστα ἀκόμα περισσότερο, γιατί συναπτοῦσε πολλὰς δυσκολίες στὴν κατάκτησί της: ὁ σύζυγός της ἦταν τρομερὰ ζηλότυπος, οἱ ὑπηρετές της δὲν ἐδωροδοχοῦντο μὲ κανένα τρόπο καὶ ἦταν ἐντέλως ἀδύνατο νὰ μῆ κανεὶς μέσα στὸ σπίτι της.

Ὁ Ρισελιέ ὅμως δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀποθαρρύνονται μπροστὰ σὲ τέτοιες δυσκολίες καὶ κατέφυγε σ' ἕνα στρατήγημα ποὺ εἶχε χρησιμοποιήσει καὶ στὴ νεότητά του, γιὰ νὰ προσεγγίσῃ τὴν πριγκίπισσα τοῦ Βαλλοῦ. Ἐν συνειδησει λοιπὸν μὲ τὴν κ. ντὲ λὰ Ποπελινιέρ, νοίκιασε τὸ διπλάνο τοῦ μέγαρό της σπίτι, τρύπησε τὸν τοίχο του κ' ἔτσι, μπαίνοντας ἀπὸ ἕνα ντουλάπι τοῦ δικοῦ του σπιτιοῦ, ἔβγαινε στὸ τζάκι τοῦ μπουτινού τοῦ φίλης του. Κάθε φορὰ ὅμως πρὶν περάσει ἀπὸ τὸ μυστικὸ αὐτὸ διάδρομο, χτυποῦσε τὸν μεσότοιχο ποὺ χώριζε τὰ δύο σπίτια. Τότε ἡ κ. ντὲ λὰ Ποπελινιέρ τοῦ ἀπαντοῦσε μὲ ἀνάλογα χτυπήματα: ἂν δηλαδὴ βρισκόταν τὴν ὥρα ἐκείνη κανεὶς μέσα στὸ δωμάτιό της τοῦ ἀπαντοῦσε μὲ δύο χτυπήματα, ἀλλοῶς μὲ περισσότερα.

Ἐνα βράδυ ποὺ ὁ σύζυγός της ἔμεινε ἀργὰ στὸ μπουτινού της, ἀκούστηκαν ἔξωφρα τὰ χτυπήματα τοῦ Ρισελιέ στὸ μεσότοιχο. Ἡ κ. ντὲ λὰ Ποπελινιέρ τὰ ἔχασε καὶ προσπαθοῦσε νὰ κρυφῇ τὴν ταραχὴ τῆς μὲ μιὰ ψεύτικη εὐδημία. Μὰ τὰ χτυπήματα τοῦ Ρισελιέ ἐξακολούθησαν πρὸ ἐπιμόνα. Τότε ἐκείνη ἄρχισε νὰ παραπονιέται στὸ σύζυγό της πὼς οἱ γείτονές της τὴν ἐνοχλοῦσαν, ἔκανε πὼς θυμώνει καὶ λέγοντας πὼς θὰ κἀνῃ κ' αὐτὴ τὸ ἴδιο, τράβηξε στὸν

τέλος ὅμως λιποθύμησα ἀπὸ τοὺς πόνους... "Ἄ! δὲν θὰ ξεχᾶσω ποτὲ τὴ χαρὰ ποὺ μὲ πλημυροῦσε, λίγες στιγμὲς πρὶν χάσω τὶς αισθήσεις μου, μὲ τὴ σκέψις ὅτι φάνηκα ἄνδρας κ' ὅτι δὲν ἔκλαψα! Καταλαβαίνετε τώρα, μὲς Τσεσίβι, γιατί τὰ παιδιὰ τῆς Ἀγγλίας γίνονται κωλοὶ καὶ γενναῖοι ἄνδρες;...

Τὴν ἴδια περὶφορὰ ξητοῦσε ὁ Τσάρλι Τσάπλιν νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στοὺς συνεργάτες του. "ὦ! ἂν ἤξερε ὁ κόσμος μὲ πόση ἀγωνία, μὲ πόση γριφνία, μὲ πόσο νευρικομένη ἔξωφρατὴ δημιουργεῖ ὁ Σαρλό τὰ ἀπαράφωλα φιλμ ποὺ κάνουν ἐκατομυρία θεατῶν νὰ ξεκαρδίζονται στὰ γέλια, ποὺ ξεκουράζουν τὸ πνεῦμα τους καὶ τοὺς δροσιίζουν τὴν ψυχὴ!...

BIRGINIA ΤΣΕΡΙΑ

τοίχο καὶ κατάφερε σ' αὐτὸν δύο δυνατὰ χτυπήματα, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου. Ἀμέσως ὁ Ρισελιέ κατάλαβε κ' ἔπαψε νὰ χιτυπᾷ. Ἔτσι ὁ Ποπελινιέρ δὲν ἀντέληφθη ἀπολύτως τίποτε.

Μιὰ καμαριέρα ὅμως τῆς κ. Ποπελινιέρ, ἡ ὁποία ἤξερε τὸ μυστικὸ, ἔγραψε ἀνόνητες ἐπιστολὲς στὸ σύζυγό της, πληροφοροῦντάς τον, ὅτι ἡ γυναῖκα του δεχόταν κάθε νύχτα στὸ μπουτινού της τὸ στρατάρχη. Ὁ Ποπελινιέρ ἀποφάσισε τότε νὰ ἐρευνήσῃ τὰ διαμερίσματά της, γιὰ νὰ ἰδῇ ἀπὸ ποῦ ἔμπαινε ὁ ἀνεπιθύμητος αὐτὸς ξένος. Μιὰ μέρα λοιπὸν ποὺ ἡ σύζυγός του ἔλειπε, πήρε μαζί του τὸν περιφρῆμο μηχανικὸ Βοκανσόν καὶ τὸ δειγνέρο Μπαλό κ' οἱ τρεῖς μαζί ἄρχισαν νὰ ψάχνουν γιὰ ν' ἀνακαλύψουν ἀπὸ ποῦ ἔμπαινε ὁ Ρισελιέ.

Μόλις μπήκαν στὸ μπουτινού, ὁ δικηγόρος πρόσεξε, ὅτι στὸ τζάκι δὲν ὑπῆρχαν οὔτε ξύλα, οὔτε σάτζη, μολοντὶ ὁ χεῖμωνάς ἦταν ἄγριος κ' ἔκαιγαν φωτιὰ παντοῦ. Ὁ μηχανικός πλησιάζοντας τότε στὸ τζάκι, εἶδε, ὅτι στὸ βάθος του ὑπῆρχε μιὰ πλάκα, τόσο θαυμάσια ἐφαρμοσμένη στὰ τοιχώματα, ὥστε δὲν ξεχώριζε καθόλου ἀπ' αὐτὰ. Ἀφρημένοι δὲ καθὼς ἦταν καὶ ξεχνώντας ὅτι ἡ ἀνακάλυψις του θὰ προσέβαλε τὸν κ. Ποπελινιέρ, φώναξε μ' ἐνθουσιασμό:

— Ἄ! τί ὠραία δουλειὰ βλέπω ἐδῶ! Τί τέχνη! Μπαλό σ' αὐτὸν ποὺ τὸ ἔφτιαξε.

— Εἶστε βέβαιος, ὅτι ἡ πλάκα αὐτὴ ἀνοίγει; ρώτησε ὁ κ. Ποπελινιέρ, χλωμαίζοντας.

— Βεβαίωτος! φώναξε ὁ Βοκανσόν. ἔξακολουθώντας νὰ θαυμάζῃ τὴν πλάκα. "Ἄ! ὁ ἐργάτης ποὺ τὴν ἔφτιαξε εἶνε μοναδικός... Θὰ φροντίσω νὰ τὸν βρῶ, γιὰ νὰ τὸν πάρω στὴν ὑπηρεσία μου...

— Ἀφήστε τώρα αὐτὸ τὸν ἐργάτη, φώναξε ὁ κ. Ποπελινιέρ ἔξαλλος, καὶ φέρετε καλύτερα ἕναν ἄλλο, γιὰ νὰ σπάσῃ αὐτὴ τὴν πλάκα.

— ὦ! μὴν τὸ κάνετε αὐτό! εἶπε ἀναστενάζοντας ὁ Βοκανσόν. Αὐτὴ ἡ πλάκα εἶνε ἀριστοῦργημα.

Παρ' ὅλες ὅμως τὶς διαμαρτυρίες του, ἡ πλάκα σπάστηκε κ' ἔτσι ἀποκαλύφθηκε ὁ μυστικὸς διάδρομος, ἀπ' τὸν ὁποῖο ἔμπαινε ὁ Ρισελιέ στὸ μέγαρο.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ της, ἡ κ. ντὲ λὰ Ποπελινιέρ ἀρνήθηκε τὰ πάντα. Ὁ ζηλότυπος ὅμως σύζυγός της τῆς φέρθκε βανάνασα καὶ στὸ τέλος τὴν ἔδιωξε. Τότε ἐκείνη κατέφυγε στὴ μητέρα της, ὅπου εἶπει' ἀπὸ μερικὰ χρόνια πέρασε πάμφτωχη ἀπὸ καρκίνο τοῦ στήθους.

Ἡ ἔρωτικὴ αὐτὴ περιπέτεια τοῦ Ρισελιέ προκάλεσε μεγάλο θόρυβο στὸ Παρίσι καὶ τὰ σατιρικά τραγουδιὰ εἰς βάρος του ἔδωσαν καὶ πῆραν. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ μάλιστα τὰ εἶχε γράψει ἡ ἴδια ἡ Πομπαιδὸς, γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ.

Ὁ Ρισελιέ θέλησε νὰ τῆς ἀναποδώσῃ τὰ ἴσα, μὰ ἡ εὐνοσιμὴν παρὰ τὸν Ρισελιέ. Τὸν κάλεσε μάλιστα καὶ τὸν ρώτησε σὲ ἕφος αἰσθηρό:

— Πόσες φορὲς ἔχετε πάει ὡς τώρα στὴ Βασίλλη, κύριε στρατάρχη;

— Τρεῖς. Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ὁ Ρισελιέ, χλωμαίζοντας, γιατί καταλάβαινε πὼς τὴ στιγμή ἐκείνη ἔκανε τὰ πάντα.

— Ἐ, προσέχετε νὰ μὴν πάτε καὶ τετάρτη φορὰ... εἶπε ὁ βασιλεὺς καὶ τοῦ γύρισε τὶς πλάτες.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Ρισελιέ ἔπαψε, στὰ φανερά τοῦλάχιστον, τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Πομπαιδὸς. Ἄρχισε μάλιστα νὰ τὴν κολακεύῃ, μὰ τοῦ κάκου. Ὁ βασιλεὺς δυσπιστοῦσε πειὰ σ' αὐτὸν κ' οἱ μῆνες περνοῦσαν, χωρὶς ὁ ἦρωας μας νὰ καταλάβῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ πρᾶθυπουργοῦ, ποὺ τόσο τὸ φιλοδοξοῦσε.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Ἡ Γαλλίς μυθιστοριογράφος Γεωργία Σάνδη. (Ἀγαθὰ εὐρισκόμενο στὴ Σάφρη).